

Virkeligheden en ganske urimelig Paa-stand. Det forekommer mig, at denne Paa-stand vilde være aldeles uretfærdig mod vor danske Bondestand, som med Rette anses for fremragende, ikke blot af os selv, men ogsaa af udenlandske Kendere, der rejse herfra opfyldte af Beundring, ikke blot over det almindelige aandelige Liv, de mærke ude i Landbostanden, og som langt overgaar, hvad der findes de fleste andre Steder i Verden, men ogsaa over den store praktiske Bevægelighed, der har givet sig Udslag i det økonomiske Liv paa Landet. Jeg spørger, om denne Bondestand, der med en ualmindelig Energi og Hastighed har kunnet lægge hele sin Bedrift om fra Kornproduktion til Kvægavl, fra Kvægavl til Slagteriprodukter og Smør, ikke skulde være i Stand til at begribe det metriske System, naar baade den norske, svenske og serbiske Bønde har været i Stand dertil? Det kan intet Menneske faa mig til at tro. Og jeg siger, at naar den naturligvis lidt besværlige og kedsommelige Overgangstilstand er overstaaet, vil hele Befolkningen i høj Grad være tjent med, at vi endelig ere sprungne ind i dette System. Det gælder først og fremmest — og her taler jeg paa en ny Samfundsklasses Vegne — for den danske Lærerstands Vedkommende, navnlig for Lærerne ved Folkeskolen. Dregeundervisningen lider i høj Grad under vort nuværende System. Med det samme, vi faa det metriske System indført, hører Regning med benævnte Tal aldeles op. Al Regning vil da fremtidig blive Regning med ubenævnte Tal, og man vil blive fri for den kedsommelige Brøkgregning, som er saa overordentlig besværlig saavel for de københavnske som, og vistnok ikke mindre, for Børnene paa Landet. Der vil blive en ikke ringe Del fuldstændig nyttigt bortkastet Tid tilovers til den nyttige og gode Undervisnings Fremme. Endelig maa den Omstændighed tages i Betragtning, at man vil mærke Lettelsen aller mest der, hvor vort nuværende Maalsystem er vanskeligst, nemlig hvor det drejer sig om Kul-, Smør- og Kornmaal osv. Derfor vil just Landbostanden maaske stærkere end nogen anden Samfundsklasse mærke det heldige ved et mere rationelt System.

Jeg kan derfor ikke se andet, end at hvad man end tidligere har kunnet sige om Sagen, vil det være i hele Befolkningens Interesse, at denne Reform snarest muligt bliver gennemført.

Jeg skal ikke opholde mig ved Enkeltheder i Loven. Maaske ville ældre Medlemmer erindre, at afdøde Berg paa et vist givet Tidspunkt modsatte sig denne Lovs Gennemførelse, fordi den i en tidligere Skikkelse fastholdt den forældede Indretning, at det øverste Tilsyn med Justervæsenet blev hos Københavns Kommune, medens han derimod, efter at dette Punkt var blevet ændret, blev en oprigtig og varm Tilhænger af Reformen. Jeg tror, vi maa være afdøde Berg taknemmelig her som paa andre Omraader, fordi han paa det Punkt har holdt Principperne fast, saa at han opnaaede, at denne Forandring blev indført i Lovforslaget. Den nuværende Tilstand er ogsaa paa det Punkt usømmelig og uværdig. Det er urimeligt selv i den største Kommune i Landet, at nogen anden end Staten selv har den øverste Myndighed over Maal og Vægt. Den eksisterende Tilstand har ganske vist sin gode, historiske Forklaring, men den har ikke nogen fornuftig Begrundelse. Skønt jeg som Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse godt kan indse, at vi ville komme til at miste en Indtægt, som vel netop i den første Tid efter Lovens Gennemførelse vil blive ret betydelig, tror jeg, vi maa være glade ved at give Afkald derpaa. Vi ønske ikke paa dette Punkt at berede nogen Hindring for Sagens Gennemførelse, og just den Omstændighed, at det bliver Staten, som faar Sagen i sin Haand, vil medføre, at Betalingen for de ny Redskaber, som skulde afløse de gamle, kan sættes saa lavt som muligt.

Der er kun et Punkt, hvorom jeg ønsker at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, og det kommer naturligt frem, hvor Justermesterens Stilling skildres saaledes, at han ogsaa skal have Tilsyn med den offentlige Maaling og Vejning. Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke kunde være Anledning til et Gennemsyn og en Kodificering af de utroligt udviklede Bestemmelser, som gælde for Maaling og Vejning i Danmark; thi dem er